

Hvad er meningen?

Netværksgruppeoplæg ud fra talen d. 18/4 2010

Vi har kun et liv og vi vil nødig ende vores liv og sige: Mit liv gik op i lutter tilløb til at leve (Søren Kierkegaard). Vi vil gerne kunne sige som Paulus: Jeg har kæmpet den gode kamp, fuldført løbet og bevaret troen (Paulus' Andet Brev til Timoteus 4,7).

Men hvad er meningen med livet??

Læs Mt. 25, 14 – 30 højt i gruppen

Denne lignelses budskab til os er bl.a. at ingen med rette kan sige: Jeg kan ikke bruges til noget, og derfor nøjes jeg med at "grave et hul", hvori jeg så gemmer Guds nåde. At tro og at være tro – de to ting hører uadskilleligt sammen.

Guds tanke med dig er beskrevet i denne lignelse: Du har fået noget betroet af Gud, og det er tanken at du skal omsætte dette, og bruge dit liv på at være Guds medarbejder: Vi er Guds medarbejdere Paulus' Første Brev til Korinterne 3,9.

CS Lewis: Gud kunne, hvis han valgte det, reparere vores kroppe mirakuløst uden mad; eller give os mad uden hjælp fra landmænd, bagere og slagtere; eller viden uden hjælp fra lærde; eller omvende mennesker uden missionærer. I stedet tillader han jord, vejr, dyr og muskler menneskers sind og viljer at samarbejde med ham i udførelsen af hans vilje. "Gud" sagde Pascal, "gav sine skabninger bøn for at de kunne få den værdighed at have indflydelse". Tilsyneladende gør Gud ikke noget alene, når han kan uddelegere det til sine skabninger.

At leve i partnerskab med Gud som hans medarbejder vil grundlæggende sige, at du må leve dit liv i *bøn*. For i bønner lader Gud det, som er på hans hjerte, smitte af på dit hjerte. Det Gud egentlig gør, når han inviterer os til at blive hans børn, er, at han inviterer os op til en dans. Men nogen af os tror, at når vi bliver Guds børn, så gælder det om at få projiceret vores bedste ideer til dansetrinene i vores liv op på Gud og bede ham om at velsigne dem. Så danser vi ikke vals, hvor herren har fast greb om damen og leder hende rundt på dansegulvet, uden at de træder hinanden over tæerne. Så er vi over i en helt anden slags dans! Vores problem med at finde ind i denne dans, dette partnerskab og overvinde, at vi måske ikke altid er i stødet til at danse de trin og bede de bønner, som Gud inviterer os til at bede, er ofte: *Selvtilstrækkelighed!* Den tjener, som havde gravet sin herres penge ned i jorden, sagde: Det må være fint med den sæk her, jeg behøver ikke gøre mere ud af det. Eller med andre ord: Nu er jeg kommet til tro, så er det vel fint. Men Gud ønsker ikke, at dit liv bare skal være et tilløb, hvor du stopper, når du når startlinjen. Han vil løbe med dig helt til målstregen!! Han vil, at du skal køre den hjem. Fortsætte med at bede! Få det hele med! Få så meget afkast af det, du har fået betroet, som muligt.

- Hvad hindrer dig i at leve i partnerskab med Gud?
- Hvordan kan I som gruppe bakke hinanden op i at leve den mening med liv ud, som Gud har givet hver enkelt?